

KRIMINALPRÆVENTIV BOLIGPLANLÆGNING OG FORVALTNING

Rene Skousager fra Toveshøj og jeg selv fra Holmstrup-bestyrelsen har været i Middelfart for at høre om forebyggelse af indbrud, tyveri og hærværk i boligområder som vores

AF HERMAN NIELSEN

Anledningen var dobbelt: Fremlæggelsen af pjecen »Kriminalpræventiv Boligprojektering« samt omtale af en nyere publikation »Forebyggelse af kriminalitet«. (se note). Foredragsholderne var selvfølgelig nogle af forfatterne til de to publikationer.

MEN FØRST...

skulle vi ha' et oplæg med »Oversigt over igangsatte forbedrings- og forebyggelsesaktiviteter i lokalområder«, ved Bent Fjord fra Boligministeriet. Da Bent Fjord var tidligere og mangeårig beboer på Toveshøj, var det da meget sjovt. Men verden er som måske bekendt ikke bare sjov, så Bent Fjord havde fået forfald og var blevet erstattet af Heino Jespersen, også fra Boligministeriet og tidligere holmstrup'er! Det blev slet ikke sjovt...

Som gammel århusianer og lidt mødefakir har jeg ofte overhørt let uinteressante, lokale oplæg. Det her landsindlæg slog godt nok alle bundrekorder. Både byudvalgs- og kvartersløftsprojekterne var også kriminalprævention - messet helt generelt over tre kvarter og helt uden det detailkendskab til byudvalget m.m., som kunne ha' livet op og lært os bare lidt. Efter et sådan foredrag føler jeg min velvilje som tilhører misbrugt, og jeg fatter til fulde, at vi i det almennyttige byggeri også er råstof, for at en hel del folk med høje lønninger skal ku' finde noget at lave og ikke kede sig.

ENTEN...ELLER, BÅDE...OG

Resten af dagen gik med oplæg, som pendlende mellem kriminalitetsforebyggelse via boligteknik (ingen buske højere end 1/2 meter og alle træer opstammet til 2 meter!) og/eller via venskabelig, indbyrdes omgang (man stjæler vel ikke fra venner!). Alt det kan interesserede læse om i de nævnte publikationer. Et enkelt indlæg vil jeg imidlertid omtale nøjere.

Den meget sympatiske kriminallassi-

stent fra Det Kriminalpræventive Råd Poul Kimose (nu pensionist) talte ikke, som det ellers næsten altid er tilfældet, om inddragelse af beboerne, men om, at beboerne selvfølgelig skulle ha' eller ta' sig reel indflydelse, hvor de bor. Det er det kontante udgangspunkt for et godt og trygt boligområde. Hertil kommer så en lang række kriminalpræventive erfaringer, som også rummer boligteknik, og som kan have stor betydning både for det almindelige samvær i et boligområde og for forebyggelse af kriminalitet.

Et eksempel: En opdeling i private, halvprivate, halvoffentlige og offentlige områder med tydelige markeringer - ikke skilte, men udformning! - øger overskueligheden kraftigt i et boligområde. Folk på »gale veje« vil udstille sig selv som ikke-venner, og det vil være godt. Der er megen sådan viden, som kan og skal bruges af bygherrer, og dermed indarbejdes i nybyggeri og ved renoveringer. Alligevel vil jeg hæve pegefingeren:

- Den, der gemmer til natten, gemmer til katten;
- Det, der sankes i lade, hidkalder tyve eller mistes ved brand;
- Giv din ekstra skjorte væk, inden den

bliver hugget.

Når vi ikke er rige, kan vi altså slappe meget af - og det er jo godt! Det skal vi blive ved med at minde hinanden om, når frygten for tyveri stiger. Men hvad med den idiot, der hugger min cykel og smider den fra sig efter brug, så jeg ikke kan finde den? Eller hugger et forhjul, eller bare sparker hjulene skæve? Eller nar-komanen, som hugger min nabos video?

Her spiller den almindelige omgang og polarisering i samfundet en rolle, som langt overgår den enkeltes indflydelse.

Alligevel og netop derfor skal vi politisk og økonomisk efterstræbe (nogenlunde) politisk ligestilling og særlig hensyntagen til svage mennesker, hvad vi alle selv har været (børn), måske igen eller stadig er (skadede) og i hvert fald bliver igen (gamle). For tiden går det meget hurtigt den forkerte vej - rigdom/fattigdom polariseres og hensyntagen er ikke engang en by i Rusland mere! - og det kan være illustrativt at forestille sig alle døre med mindst to låse, alle buske under 1/2 meter og alle træer opstammet til 2 meter (så alle »fjender« kan blive afsløret) osv, osv. Det vil ikke øge trygheden og næppe reducere kriminaliteten, når først polariseringen er slået endegyldigt igennem.

ET LILLE AMEN'

Det vil derimod være plads til og mulighed for alle og (forhåbentlig) lidt kontant optræden fra almindelige mennesker over for dagligdagens uromagere. Altså en tilværelse uden polarisering og med aktive borgere.

Note:

Kriminalpræventiv Boligprojektering. Boligplanlægning med tryghed og trivsel. Det Kriminalpræventive Råd. 1996.

Forebyggelse af kriminalitet. En undersøgelse af seks boligområder i Københavns omegn. Statens Byggeforskningsinstitut. 1996.

PS!

Denne konference blev i intensitet langt overhalet af vores hjemturs begivenheder, som kort skal skitses.

Rene og jeg havde fået fat i et par øl og hyggede os i togkupéen med øl og en lommelærke med gammel dansk, da et par tøser med en lille hund nærmest stormede kupéen. Hunden styrtede rundt, og efter kort tid havde tøserne udvalgt os som selskab.

Det blev hektisk fra Middelfart til Skanderborg, hvor tøserne skulle af. De havde ringet på 0059 i Odense, hvor de kom fra og havde fået et tilbud i Skanderborg - så der skulle de nu hen, idet de havde fået lovning på, at der ikke var andre

kvinder til stede.

De drak squash (med vodka) og var i forvejen godt lakket til. Vi var lidt trætte og blev kvikket kraftigt op af vores alkohol og af deres hektik, som mildest talt var skræmmende. Da de stod af i Skanderborg, aftalte Rene og jeg lidt senere at tage en afskedsøl på banegården i Århus for lige at fordøje den galskab, vi (delvist) havde deltaget i.

Som sagt, så gjort. I Århus købte vi et par øl og satte os ved et af bordene på banegården - og ved nabobordet var en ung bulimistkvinde ved at komme igennem en af dagens utallige pommes fritesbunker med tilhørende dressing-bjerge! Nu havde vi både stoftøserne på vej gen-

nem landet efter hurtige udskejelser og penge og nabobordets bulimist, som kort tid efter tog næste portion pommes frites på modsatte side på banegården, at sende os over.

Det blev til en øl mere og to gamle mænds afsked og suk over en verden af lave. Vi kunne ikke hjælpe de tre kvinder, som vi lige havde konstateret helt på røven - og de otte mænds foredrag tidligere på dagen om kriminalprævention kom til at hænge så underligt i luften i forhold til nogle af denne verdens reelle, personlige problemer, hvor mennesker ikke aner, hvad de skal stille op med sig selv.